

ság még szó sincs. Szerintem jó lenne, ha lenne... 1969-ben még nem én voltam itt, Lacikám. Akkor sem sikerült. Húsz évvel ezelőtt, Szarvasra kerülésemkor első dolgunk volt megjelentetni a Szarvas és Vidékében Pál apostol gondolatát az Ef. 2, 14-15. alapján: „Jézus a mi békességünk, aki lerontotta a közbevetett válaszfalat, az ellenségeskedést”, s indítványoztuk, hogy cselekedjünk hasonlóképpen. Azóta sem érkezett hivatalos válasz felvetésünkre.

Lacikám! A lelkészek valóban „gyütt-ment”-ek, ahogy írod. Nem tudom miért kell így sértegetni őket. Más vezetőktől is ezt hallom itt a városban. Én az első hat évemet Mezőberényben töltöttem, aztán tizenkettőt Békéscsabán, (abból nyolc évet egy iskolapadban a jelenlegi békéscsabai polgármesterrel) tizenöt évig voltam kondorosi, mindig ott éltem, ahol Édesapám szolgált mint lelkész. Azután három év Dunaujvárosban, hat esztendő Csabacsüdön, s immár húsz éve Szarvas következett. Ezek már az én szolgálati helyeim. (A továbbtanulás helyszíneit is említhetném: Debrecen és Budapestet). Valóban hova is tartozom tulajdonképpen? Egyedül Istenhez. Pál apostollal együtt mondhatom: „Nincsen nekünk maradandó városunk...” „Örökkévaló házuk (országunk) a Mennyekben van.” (2 Kor. 5, 1. Fil. 3, 20.) Különbön „Jézusnak sem volt fejét hova lehajtania.” Hozzáteszem: csak a keresztfára.

Kedves Laci! Miközben említéd az ótemplomi lelkész sokrétű szolgálatát, megkérdezed, hogy „Te mit csinálsz, Zoltán?” A válaszem erre: semmit. Nem jönne el egy kicsit sakkozni? Legalább rólam is el lehetne mondani: „Sakkoznak a papok, kárhoznak a tagok.” (Deme) Hogy én is idézzem magam, mint egy klasszikust, mint Te magadat egy hete. Semmit se csinál Laci. De Te adhatnál ingyen fürdőjegyet az újtemplomi iskola tanulóinak, közbenjárhatnál, hogy óvodánk, szeretetotthonaink legalább minimális önkormányzati támogatásban részesüljenek, már azért is mert Töled kaptuk a romos ingatlanokat, és a temető rendbentartásához is segíthetnél valamivel hozzájárulni. (Na nem arra gondolok, ahogy a Kiskörösi Önkormányzat új ravatalozót épített az evangélikus egyházközségnek...) De azért az mégis csak negatív diszkrimináció, hogy az utolsó külső támogatást 1988-ban Fekete Jánostól kaptuk, 600.000.- Ft-ot, az akkor 50 éve renoválatlan Újtemplom renoválására.

Ha valóban „lesátánoztam” lelkész társnőmet – ahogy írod –, az nagy teológiai tévedés volt részemről. Mert nem mi emberek vagyunk sem Isten, sem Sátán. Viszont egyiknek vagy másiknak vagyunk szolgálói. „Tertium non datur.” Harmadik út nincs. Tudod, Jézus mondta: „Aki hisz (őbenne)..., annak örök élete van, aki nem hisz, az elkárhozik.” (Mk. 16, 16.)

Ez a lényeg Lacikám! Ne haragudj rám, hogy nem lett Szarvason olasz fogorvosi egység (micsoda fantazmagória!), most elámulom, hogy amikor Kupa Mihály, Andrásfalvi Bertalan, Surján László és Kádár Béla megtudták, hogy nem vagyok oda érte, megnyugodtak. Már így ültek le velünk tárgyalni. Maximum nem lettünk trieszti szállodalánc részvényesek. Bár nem tudom, hogy neked ígérték-e valamit? Én sem haragszom már, hogy közmeghallgatást hirdettél egyházi iskola ügyben, kéréssem ellenére. Tudtam, hogy a szülőknek ez nem probléma, csak a tanároknak. Fel is vonultak ellene rendezett sorokban. Én meg nem akartam Dabas-Sárit. Jól van ez most már így, ahogy van.

Az újság címloldalán jelent meg: „a Helyi Választási Bizottság foglalkozott egy képviselőjelölt szórólapjának ügyével, s megállapította, hogy az megsértette a választásról szóló törvény esélyegyenlőséget taglaló szakaszát, de szankció alkalmazását a bizottság nem tartotta szükségesnek, miután már tartottak a választások.”

Lacikám! Nem tudod ki volt ez a képviselő? Érdekelne a dolog. Ha megtudod, légy szíves írj! Szeretettel:

Deme Zoltán

Felajánlottuk a lehetőséget dr. Demeter Lászlónak is az egyidejű reflexióra, ő azonban nem kívánt élni ezzel a lehetőséggel. Mindkét fél úgy nyilatkozott: lezártnak tekinti ezt a sajtópolémiát.

Hallgatva vagy énekelve?

Túl az első meg- és felindulásomon, óvatosan fogalmaznék az október 6-iki városi megemlékezés kapcsán.

Értékében, tartalmában gyászünnephez méltó előadást kaptunk. Megindítóan szép szólóénekléssel, az iskolai énekkar közreműködésével. Mégis hiányérzetem van. Értetlenül állok egy ismétlődő jelenés előtt. Nemzeti énekünk a Himnusz CD lemezeről hangzik. Aláénekel az iskola kórusa (a Körös TV felvételén a kamera, a hang erre fókuszál). Mégis hiábavaló volt próbálkozásom, hogy bekapcsolódjak, mert zavartan konstatáltam, hogy csak meghallgattuk a Himnuszt.

Bátortalan, aztán elhaló énekhanggal csak kezdeményezés volt.

Feltettem a kérdést magamnak: Ez lenne manapság a trendi?! Kodály és Bartók országában? És egyáltalán?

Kevés kivétellel, de nem énekel a résztvevő, nem énekel a pedagógus, a diák, nem énekel a szülő, a közéleti személy.

Bezárkózunk, elzárkózunk, nem megnyilvánulunk. „Ciki” lett el-énekelnie a magyarnak a nemzeti Himnuszt? Úgy tűnik, legszentebb énekünk élő magvallása beszorul a templomfalak közé?

Énekeltem, énekeltek a Himnuszt kisiskolásként 1956-ban. Énekeltem tanárainnal együtt gimnazistaként a 60-as években a politikai zavargások és lázadások idején.

Énekeltem a Himnuszt, őrizve sváb-bajor gyökereimet. Énekelném 2006-ban egy nyilvános megemlékezéskor. (Nem azért, mert saját hangomban tetszelegnék.)

Érthetetlen! Vagy én egy más iskolát jártam...?

Ilyen gondolatok születtek tehát bennem az október 6-iki ünnepségen, és ezeket a gondolatokat őszinte aggódással osztom meg Önökkel amellet, hogy mások érzéseit, véleményét is tiszteltben tartom.

Klimajné Léber Magdolna

Meghívó

A Zalka Máté Mezőgazdasági és Szolgáltató Szövetkezet közgyűlést

2006. november 16-án (csütörtökön) délelőtt 9 órakor tartja, mely közgyűlésre meghívom.

A közgyűlés helye 5561 Békésszentandrás, István k. u. 16. Művelődési Ház.

A közgyűlés napirendi pontjai:

1. A szövetkezet gazdasági társasággá történő átalakulásának elhatározása:
Átalakulási terv ismertetése
Tájékoztatás az átalakulással elérni kívánt gazdasági célról, az ahhoz szükséges eszközökről
Fennmaradó juttatások és támogatások ismertetése
Javaslat a választott társasági formára
Az indítványozók és az igazgatóság álláspontjának ismertetése
2. A szövetkezet átalakulási vagyommérleg és vagyonleltár tervezetének ismertetése.
3. A vagyonfelosztás és a tagokkal való elszámolás tervezetének ismertetése.
4. Az átalakulással létrejövő gazdasági társaság nyitó vagyommérleg tervezetének és vagyonleltár tervezetének ismertetése, az esetleg pótlólagosan teljesítendő befizetések rendjének és határidejének meghatározása. A felügyelő bizottság jelentésének ismertetése a vagyommérleg tervezet és vagyonleltár tervezet vizsgálatáról.
6. A könyvvizsgáló jelentésének ismertetése
7. Határozathozatal az indítványok elfogadásáról:
 - Az átalakulási terv elfogadása, döntés az átalakulással létrejövő társaság formájáról
 - Az átalakulással elérni kívánt gazdasági cél és ehhez szükséges eszközök elfogadása
 - Fennmaradó juttatások és támogatások elfogadása
 - A szövetkezet átalakulási vagyommérleg és vagyonleltár tervezetének elfogadása
 - A vagyonfelosztás elfogadása
 - Az átalakuló gazdasági társaságban részt venni nem kívánó tagokkal való elszámolás tervezetének elfogadása
 - Az átalakulással létrejövő gazdasági társaság nyitó vagyommérleg tervezetének és vagyonleltár tervezetének elfogadása
8. A társaság megalapítása, a társasági szerződés aláírása
9. Egyéb kérdések, bejelentések

Az átalakulási tervet, valamint a szövetkezet és az átalakulással létrejövő gazdasági társaság vagyommérleg-tervezetét határidőn belül megküldöm. A létrejövő gazdasági társaság létesítő okiratát 2006. november 01. napjától munkaidőben a szövetkezet központi irodájában meg lehet tekinteni Horváth Sándornénál.

Az átalakulási közgyűlés az átalakulásról szóló és az e kérdésben kötelezően meghozandó döntéseket a jelenlevő tagok kétharmados szótöbbségével hozza meg, ezért az Igazgatóság felhívja a tagok figyelmét a közgyűlésen való részvétel kiemelt fontosságára.

Békésszentandrás, 2006. október 09.

Tisztelettel:

Oláh Géza elnök